KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1091/2005

2005 m. liepos 12 d.

įgyvendinantis Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl specialių kontrolės metodų naudojimo reikalavimų vykdant nacionalines salmoneliozės kontrolės programas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės ([1]), ypač į jo 8 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 2160/2003, gali būti nuspręsta nenaudoti specialių kontrolės metodų, įtrauktų į valstybių narių nustatytas nacionalines kontrolės programas, siekiant įgyvendinti pagal šį reglamentą iškeltus Bendrijos tikslus.

(2) Taip pat, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 2160/2003, gali būti nuspręsta, kad specialūs kontrolės metodai gali būti arba yra taikomi siekiant sumažinti zoonozių ir zoonozių sukėlėjų paplitimą pirminės gyvūnų produkcijos etape ir kituose maisto grandinės etapuose, ir kad gali būti priimtos taisyklės dėl tokių metodų naudojimo sąlygų.

(3) Pagal Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 15 straipsnį, Komisija pasikonsultuos su Europos maisto saugos tarnyba (EMST) prieš siūlydama specialių kontrolės metodų taisykles.

(4) Komisija konsultavosi su EMST dėl naminių paukščių salmoneliozės kontrolei skirtų antimikrobinių medžiagų ir vakcinų naudojimo. Gavusi tokį prašymą, 2004 m. spalio 21 d. EMST pateikė dvi atskiras nuomones šiais klausimais.

(5) Nuomonėje dėl antimikrobinių medžiagų, skirtų naminių paukščių salmoneliozei kontroliuoti, naudojimo EMST rekomendavo neskatinti antimikrobinių medžiagų naudojimo, nes tai kelia grėsmę visuomenės sveikatai dėl atsparumo išsivystymo, atrankos ir paplitimo. Naudojant antimikrobines medžiagas turi būti taikomos anksčiau apibrėžtos sąlygos, kurios užtikrintų, kad bus apsaugota visuomenės sveikata, ir kurias iš anksto turi pagrįsti ir užregistruoti kompetentinga institucija.

([1]) OL L 325, 2003 12 12, p. 1.

(6) Nors nuomonėje buvo pripažinta galima likusios *Salmonella spp*. padermės išplitimo grėsmė tarp veislinių paukščių, taip pat atrinktų atsparių padermių paplitimas per gamybos piramidę, joje buvo pripažinta, kad panaudojant antimikrobines medžiagas gali būti išsaugota vertinga užkrėstų veislinių pulkų genetinė medžiaga. Nuomonėje taip pat daroma išvada, kad dažniausiai ir visoms naminių paukščių rūšims, išskyrus labai retus atvejus, kai *Salmonella spp*. sukelia klinikines infekcijas, antimikrobinės medžiagos gali padėti sumažinti sergamumą ir mirtingumą.

(7) Todėl remiantis EMST nuomone, reikia numatyti, kad antimikrobinės medžiagos negalėtų būti naudojamos įtraukiant jas į nacionalines kontrolės programas, kurios bus priimtos pagal Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 6 straipsnį, išskyrus EMST nuomonėje nurodytas išskirtines aplinkybes.

(8) Tokiomis aplinkybėmis galėtų būti naudojami tik veterinariniai vaistai, kuriuos leidžiama naudoti remiantis 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ([2]), arba 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu 726/2004, nustatančiu Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą ([3]). Šiame reglamente antimikrobiniai veterinariniai vaistai vadinami antimikrobinėmis medžiagomis.

(9) Visuotinai pripažįstama, kad sėkmingos salmonelių infekcijos naminių paukščių ūkiuose kontrolės pagrindas – gera ūkininkavimo ir higienos praktika bei tyrimai ir užsikrėtusių pulkų nenaudojimas produkcijai. Naminių paukščių skiepijimas laikomas papildoma priemone, skirta padidinti paukščių atsparumą salmonelėms ir sumažinti jų paplitimą.

(10) Savo nuomonėje dėl vakcinų naudojimo naminių paukščių salmoneliozei kontroliuoti EMST daro išvadą, kad paukščių skiepijimas laikomas papildoma priemone, skirta padidinti paukščių atsparumą salmonelėms ir sumažinti salmoneliozės paplitimą.

([2]) OL L 311, 2001 11 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/28/EB (OL L 136, 2004 4 30, p. 58).
([3]) OL L 136, 2004 4 30, p. 1.

(11) Savo išvadose EMST visų pirma teigia, kad jeigu naudojant nustatymo metodus galima atskirti vakcinines padermes nuo natūraliai paplitusių padermių, įaktyvuota vakcina ir gyvoji vakcina gali būti saugiai naudojama visu paukščių gyvenimo laikotarpiu, išskyrus išlaukos laikotarpį prieš skerdžiant.

(12) Todėl remiantis EMST nuomone, reikia numatyti, kad gyvosios vakcinos negalėtų būti naudojamos įtraukiant jas į nacionalines kontrolės programas, kurios bus priimtos pagal Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 6 straipsnį, jeigu gamintojas nenumato atitinkamo metodo, kurį naudojant būtų galima bakteriologiškai atskirti natūraliai paplitusias salmonelių padermes nuo vakcininių padermių.

(13) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Antimikrobinių medžiagų naudojimas

1. Antimikrobinės medžiagos nenaudojamos kaip specialus metodas kontroliuoti veislinių *Gallus gallus* pulkų salmoneliozę vykdant pagal Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 6 straipsnį priimtas nacionalines kontrolės programas, išskyrus 2 dalyje nustatytas aplinkybes.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies ir taikant 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytas sąlygas, antimikrobinės medžiagos, kurias leidžiama naudoti pagal Direktyvą 2001/82/EB ir Reglamentą 726/2004/EB, gali būti naudojamos šiomis išskirtinėmis aplinkybėmis:

a) gyvūnams pasireiškia salmonelių infekcija su tokiais kliniki-niais požymiais, kurie gali sukelti per dideles kančias; antimikrobinėmis medžiagomis gydomi užsikrėtę veisliniai pulkai laikomi užsikrėtusiais salmonelėmis ir imamasi atitinkamų priemonių siekiant kiek galima sumažinti salmonelių išplitimo grėsmę tarp kitų paukščių veislinėje piramidėje;

b) išsaugoma vertinga genetinė medžiaga, įskaitant „elitinius pulkus“, nykstančių rūšių pulkus, ir moksliniams tyrimams laikomus pulkus siekiant sudaryti naujus, salmonelėmis neužkrėstus, pulkus; jaunikliams, išsiritusiems iš kiaušinių, kuriuos padėjo gydyti paukščiai, dvi savaites turi būti imami mėginiai auginimo etape, siekiant nustatyti 1 % atitinkamų salmonelių paplitimą, esant 95 % pasikliautinajam lygmeniui;

c) kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos išduotas leidimas, skirtas ne salmoneliozės kontrolei pulke, kuris, įtariama, yra užsikrėtęs, ypač po to, kai salmonelių buvo rasta perykloje arba ūkyje; tačiau kritinėmis situacijomis valstybės narės gali nuspręsti leisti gydyti be išankstinio leidimo, bet apie gydymą privalo nedelsiant pranešti kompetentingai institucijai.

3. Kompetentinga institucija išduoda leidimą ir prižiūri antimikrobinių medžiagų naudojimą, kuris kiek įmanoma būtų grindžiamas rezultatais, gautais paėmus bakteriologinius mėginius ir ištyrus imlumą.

2 straipsnis

Vakcinų naudojimas

Gyvosios vakcinos nuo salmonelių, kurioms gamintojas nenurodo atitinkamo metodo, kaip bakteriologiškai atskirti natūraliai paplitusias salmonelių padermes nuo vakcininių padermių yra nenaudojamos vykdant pagal Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 6 straipsnį priimtas nacionalines kontrolės programas.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. liepos 12 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys